

Hilkalla on kaksi
kissaa, joista
jompikumpi on aina
emättänsä seurana.

Ateljeekoti ullakolla

Taiteilija *Hilka Nykyri* asuu Järvenpäässä lapsuutensa kotitalon ullakolla. Siellä on myös ateljee, jossa hän maalaa ja tekee keramiikkaa. Uusimmissa maalauksissa on runsaasti viitteitä moguliajan Intiasta. >

JAANA MERTAMA-PALJAKKA KUVAT ULLAMAIIJA HÄNNINEN

VIHERPEUKALON TERASSILLA

Iso ikkuna on ollut päädyssä jo ennen talon laajennusta. Seinään avattiin sen viereen aukko oveille, josta pääsee uudelle parvekkeelle.

Kaunis norjalainen klassikko, Jotul-uuni lämmitteää tehokkaasti ateljeete. Se sijaitsee asunnon vanhalla puolella, jonka on suunnitellut arkkitehti Anneli Lyytikäinen. Yllä oikealla: Hilkan keramiikka-astiat ovat kokonaan käsin valmistettuja. Hän tekee kaikki työväihet muotin valusta polttoon asti itse. Alla oikealla: Hilikka tarkastelee raakapoltosta tulleita kuppejaan, joita ei ole vielä lasituspolttettu. Tiina Nykyrin keramiikassa esiintyy afrikkalaisia eläimiä: seeproja, gepardeja ja kirahveja.

- Muutamat isoista kaapeista löytyivät vuosikymmeniä sitten talon vintiltä entisten asukkaiden hyökkäiminä. Osa kalusteista on tuotu perintönä äidin kotitalosta Kuhmalahdelta, Hilikka kertoo.

- Sametilla verhoiltu seslonki on tullut äidin isältä, joka toimi Tamperella Finlaysonin puuseppänä. Hän osti aikoinaan kalusteen tehtaantatruunan asunnon, Piikkupalatsin huutokaupasta.

Talon ympärillä kasvaa useita vanhoja puita, joiden vaalimisesta on tullut Hilikalle läheinen harrastus. Hän on käynyt monilla alan kursseilla Ruotsissa ja perehtynyt saksalaisen Ekkehard Wroblowskin johdolla

siihen, miten ikääntyneitä puita hoidetaan.

- On palkitsevaa nähdä, miten vanhat puut jatkavat kasvuaan ja muuttuvat elinvoimaisiksi, kun niitä hoidetaan. Suomessa olemme kai tottuneet siihen, että on paljon metsää ja puita. Puutarha- ja puunhoitokulttuuri ovat täällä vielä nuoria, eikä puuvanhuksia arvosteta meillä samalla lailla kuin muualla Euroopassa, Hilikka mieltii.

Hilkan ja hänen sisartensa puutarha on rehevä ja persoonallinen. Sinne on taltioitunut monen sukupolven työtä ja myös lepohetkiä.

- Puutarha on ollut meille innoituksen lähde, ja se voi olla sitä myös seuraaville sukupolville, jos pidämme siitä hyvää huolta. ■

Tappetti on suojattu pleksillä tiskialtaan vesiroiskeilta. Tason päällä on Hilkan keramilikkaa, jota on saatavissa eri ideoista. Oikealla: Remontin yhteydessä rakennettu uusi keittiö on askelman verran alempana kuin olohuone. Kaunis kattorakenne pääsee oikeuksiinsa, kun yläkaapit on jätetty pois.

- Viimeisimmän työni jouduin maalaamaan uudelleen, koska sen epäsymmetria ei enää kiinnostanut minua.

Hilka asuu ja työskentelee Järvenpäässä vanhassa kotitalossaan, jota on vuosikymmenten mittaan laajennettu ja remontoitu useaan otteeseen. Vuonna 1918 rakennettu mansardikattoinen talo on isolla puutarhatontilla. Viimeisimmässä remontissa Hilkan ateljee ja koko ulkokerros yhdistettiin yhdeksi suureksi asunnoksi. Samalla kuistiin päälle tehtiin iso terrassiparveke. Talon alakerrassa ovat Hilkan kahden sisaren kodit.

Ullakolla ei ollut kunnon lattiaa, joten se piti rakentaa. Eristeenä oli

käytetty ajan henkeen sammalta, sahanpurua ja hiekkaa. Ne jätettiin lattiaan lisäeristeeksi uuden laudoituksen alle seuraavien sukupolvien ihasteltaviksi. Huone sai korkeutta ja persoonallista muotoa, kun välkatto poistettiin. Samalla kauniit pysty- ja poikkihirret tulivat näkyviin. Seinien eristeet uusittiin, seinät laudoitettiin ja maalattiin valkoisiksi. Sisäkatto verhoiltiin vanerilla. Hilka elää toistaiseksi käsittelemättömän katon kanssa nähdäkseen, miten vaneri muuttuu valon vaikutuksesta ja tarvitsee se maalia pintaansa.

Avarassa tilassa vallitsee rauhallinen ja väljä tunnelma. Taiteilijan tavaroilla on paikkansa ja käyttötarkoituksensa. Suuri osa kalusteista on vanhoja.

AVARUUTTA AJATELLA

Hiikka ei kaipaa ympärilleen runsasta kalustusta. Korkealta, väliseinättömällä utlakolla on hyvä asua ja maalata. Seinään nojaavan työn nimi on Lumme.

Hilikka Nykyrin tauluissa esiintyy ihmishahmoja, mutta ne eivät ole perinteisiä muotokuvia. Maalaukset kuvaavat ennemminkin erilaisia sielunlaatuja ja tunnelmia. Kun maalauksia tarkastelee, alkaa mielikuvitus helposti rakentaa tarinaa niiden fiktiivisille henkilöille.

Tällä hetkellä taidemaalari ja ke-raamikko Hiikka Nykyri on kiinnostunut Intian mogulialjan (1526–1707)

taiteesta. Sen vaikutus näkyy hänen uusissa maalauksissaan. Mogulit löytyivät, kun eräs ystävä kehotti tutustumaan lähemmin Taj Mahalin arkkitehtuuriin.

– Muistin oikeastaan vain valokuvan Walesin prinsessa Dianasta istumassa mausoleumin edustalla, mutta pian minulle avautui koko mogulialja ja sen kiehtova kulttuuri. Mogulit tekivät paljon mielenkiintoisia rakennuksia ja upeita puutarhoja, joista monet ovat valitettavasti tuhoutuneet.

Aivan erityisesti Hiikkaa kiinnostaa Taj Mahalin ornamenttiikka, jossa on kasviaiheita valkoisella pohjalla. Samoin symmetria, joka on puutarhan ja itse hautarakennuksen pohjana.

AIKA JA VALO MUUTTAVAT VANERIKATTOA

Olohuoneen kauniit pysty- ja poikkihirret saatiin näkyviin, kun väliseinät purettiin. Koivuvanerista tehty sisäkaton verhous ja valkoiseksi maalattu seinä muodostavat mielenkiintoisen kokonaisuuden. Suurin osa kalustuksesta on perintöä tai vanhojen tavaroiden liikkeistä ostettua. →

Hilkan maalauksista löytyy aina uusia ulottuvuuksia. Ikkunaseinillä on yksi ensimmäisiä muokkailteiden innoittamia töitä. Uusimpia maalauksia on esillä toukokuussa Porvoossa, hyvinvointikeskus Fredrikan Lähteessä. Seslonki on alun perin ollut Finlaysonin Pikkupalatsissa Tampereella.

